

[Bresemann.]

var Mindretal, udvise Flid og Dygtighed i det kommunale Arbejde, medens man er et lille Mindretal, saa Borgerne bliver overbevist om, at man vil det rette, saa vil de blive et stort Mindretal, og saa har det ogsaa vist sig i nogle Tilfælde, at de kan ende med at blive Flertal. Det er den naturlige Vej at skabe sin Indflydelse ad. Den anden, ved kunstige Midler at gaa udenom Forholdstalsvalgmaaden, anser jeg ikke for heldig. Den fører ikke til Maalet, og den er heller ikke til Gavn for de Partier, der anvender den.

Jeg vil gerne sige den højtærede Indenrigsminister Tak, fordi han vil gaa med ind i en Forhandling om Spørgsmaalet om et Finansraad i Lighed med den svenske Ordning eller derhenimod. Den højtærede Minister mener fremdeles at have Ret i, at der er en Væsenforskel paa de danske Købstadkommuners økonomiske Forhold. Jeg har den modsatte Opfattelse, men der er ikke Lejlighed til her i Tinget at føre Beviser frem derfor. Jeg nævnte nogle Tal i Gaar, der viser, at man ikke behøvede at nære Ængstelse for Købstadkommunerne i al Almindelighed. Men et Finansraad som det, jeg antydede og omtalte i Gaar, og som Ministeren ikke staar fremmed for, vilde være i Stand til ganske nøje at undersøge hver enkelt Kommunes økonomiske Stilling, og der er intet, vi Kommunalnænder hellere ønsker end at faa en redelig Opgørelse af vore egne Forhold. Vi har tilvejebragt saadanne Opgørelser ved egne Midler, men vi vil netop gerne have andre Elementer med ind i Undersøgelsen, saaledes at vi er ganske sikre paa, at vort Resultat er rigtigt, og paa, at Befolkningen og Indenrigsministeren fuldt ud kan stole paa de Opgørelser, der foreligger. Vi mener intet at have at skjule og ønsker, som sagt, kun en redelig Opgørelse.

Jeg maa maaske sige et Par Ord angaaende Spørgsmaalet: Præsten i Skolekommissionen. De ærede Ordførere Hr. Carlsen-Skiødt og Hr. Elgaard var betænkelige ved, at Præsten fjernes fra Skolekommissionen, altsaa som selvskrevet Medlem. Det undrer mig, fordi Lovforslaget jo indeholder den Bestemmelse, at man kan vælge Præsten ind i Skolekommissionen. Naar man fra konservativ og Venstres Side nærer Betænkelighed ved denne Ordning, kunde det se ud, som om man nærrede Frygt for, at henholdsvis det konservative Parti og Venstre ved Valget af Kommissionsmedlemmer vilde forbigaa Præsten, selv om han var egnet til at sidde i Skolekommissionen, selv

om han var en dygtig Skolemand. Det kunde jeg slet ikke tænke mig for mit Partis Vedkommende. Naar vi skal vælge til Skolekommissionen, og vi har dygtige Folk dertil, vil vi absolut ikke forbigaa dem, fordi de er Præster. Vi vilde ikke være betænkelige ved at vælge en Præst, og det er der Adgang til efter Lovforslaget, saa hvis der ikke indenfor det konservative Parti og Venstre er en særlig Uvillie mod Præster, synes jeg, man godt kunde tage Lovforslaget, som det foreligger her. Man har altid Adgang til at vælge Præsten ind i Skolekommissionen, hvis han duer dertil.

Der har været udtalt Betænkelighed ved den af mig udkastede Tanke om Pension til Borgmestre. Jeg vil gerne for at forebygge Misforstaaelse sige, at jeg naturligvis ikke har tænkt mig, at en Borgmester efter fire Aars Forløb skulde pensioneres. Jeg har tænkt mig, at man maaske kunde gaa den Vej, som man gør i nogle enkelte Kommuner, hvor man siger, at Manden skal være valgt tre Gange, med andre Ord skal have fungeret i en ti—tolv Aar. Det ændrer jo lidt i Opfattelsen, vil jeg gaa ud fra. Hvis man retter sig efter de almindelige Pensionsregler, hvorefter Borgmesteren skal betale til sin Pension ligesom kommunale Funktionærer og Embedsmænd og have Pension efter samme Regler, vil han ikke kunne faa Pension før efter ti Aars Forløb og ikke kunne faa mere, end almindelige Embedsmænd og Tjenestemænd faar. Det er mig ikke saa overordentlig meget om at gøre, at der bliver truffet Bestemmelse paa dette Omraade, men jeg synes det vil være uheldigt, om det ikke sker, fordi Sagen ordnes alligevel. Den er afgjort i adskillige Kommuner, og efterhaanden som der bliver Brug derfor, vil den blive afgjort i Kommunerne, uanset om der kommer en Bestemmelse derom i Købstadkommunalloven eller ej. Den Sag vil blive afgjort ganske af sig selv, men det forekommer mig uheldigt, at den skal ordnes paa højst forskellig Maade i de 80 Købstadkommuner, vi har. Jeg synes, at det vilde være rigtigt, naar vi nu skal vedtage denne Lov, som vi haaber skal gælde gennem mange Aar, at vi saa ogsaa tog dette Spørgsmaal op til Overvejelse og Gennemførelse, saa det blev ordnet ens over hele Linien.

Jeg skal sluttelig udtale en Tak til det konservative Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt for den varme Interesse, han viste det kommunale Selvstyre. Jeg har kendt mange gode konservative Mænd i dette Land, som er Venner af